

بسم الله الرحمن الرحيم

خوشامد عرض میکنم به همه‌ی برادران، خواهران، خانواده‌ی قرآنی جمع آمده و گردآمده‌ی در این محفل. خوشا به حال شما برادران و خواهران که با قرآن شناخته میشوید. خصوصیت شما این است که قاری قرآنید، حافظ قرآنید، مدیر قرآنید؛ قرآن شناختنامه‌ی شماست. لذت بردم از این جلسه، از تلاوت برادران و اساتید و قاریان قدیمی عمری را در خدمت قرآن طی کرده. امیدواریم خداوند متعال همه‌ی شما را، همه‌ی ما را در عداد خادمان قرآن قرار دهد و ان شاء الله هم در زندگی، هم بعد از مرگ در کنار قرآن باشیم، همراه قرآن باشیم، مستفیض و مستفید از قرآن باشیم.

این مسابقات و این جلسات بهانه است برای مطرح شدن قرآن و نزدیک شدن به حقیقت قرآن و روح قرآن. تلاوت هم یک وسیله‌ای است برای رسیدن به حقیقت قرآن، فرا گرفتن معارف قرآن، شکل دادن به زندگی فردی و اجتماعی در سایه‌ی قرآن؛ هدف اینهاست.

اگر در جوامع بشری قرآن حاکم باشد، هم سعادت دنیا هست، هم علو معنوی هست. راه سلامت را، راه امنیت را، راه امنیت روانی را قرآن به روی ما باز میکند؛ راه عزت را قرآن به روی ما باز میکند؛ راه زندگی درست را و سبک زندگی سعادت‌آمیز را قرآن به روی ما باز میکند. ما از قرآن دوریم. اگر با قرآن آشنا شویم، با معارف قرآن انس پیدا کنیم و فاصله‌ی خودمان را با آن چیزی که قرآن برای ما خواسته است، بسنجیم، حرکت ما سریع‌تر خواهد بود؛ راه ما روشن‌تر خواهد بود؛ هدف این است.

و امروز برادران عزیز! خواهران عزیز! دنیای اسلام تشنه و محتاج حقایق قرآن است. یک روزی بود که در کشورهای اسلامی، از شرق اسلامی تا غرب اسلامی، اگر جوانانی، برجستگانی میخواستند صدای آزادیخواهی بلند کنند، مکاتب چاپ را مطرح میکردند، شعارهای سوسیالیستی و کمونیستی میدادند. امروز در دنیای اسلام، از شرق اسلام تا غرب اسلام، اگر کسانی بخواهند شعار عدالت بدهند، شعار آزادی و استقلال بدهند، شعار عزت بدهند، قرآن را سر دست میگیرند؛ این خیلی باارزش است؛ و درست هم همین است. به قرآن باید نزدیک شویم، با قرآن انس پیدا کنیم. البته حرف زدن، آسان است؛ عمل کردن، سخت است؛ مجاهدت لازم دارد.

یکی از دستورات قرآن این است که آحاد امت اسلامی با یکدیگر متحد باشند؛ دست در دست یکدیگر بگذارند: «و اعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا». (۱) این خطاب به کیست؟ خطاب به ما است، خطاب به ملت ایران است، خطاب به ملت‌های مسلمان کشورهای اسلامی است، خطاب به همه‌ی مؤمنین به اسلام در سراسر دنیا است. ما به این عمل میکنیم؟

نقطه‌ی مقابل این آموزش قرآنی، آموزش استعماری است: اختلاف میان مسلمانان. یک عده، یک عده‌ی دیگر را تکفیر کنند، لعن کنند، خود را از آنها بری بدانند. این چیزی است که امروز استعمار میخواهد؛ برای اینکه ما با هم نباشیم. متأسفانه بعضی از دولت‌های اسلامی و حکومت‌های اسلامی فریب میخورند؛ آنها هم داخل بازی دشمن میشوند؛ فریب دشمن را میخورند، برای دشمن کار میکنند؛ گاهی دانسته، گاهی هم ندانسته. امروز اتحاد و اتفاق بین مسلمانان، یک فریضه‌ی فوری است. ببینید از جنگ و اختلاف چه مفاسدی به وجود می‌آید؛ ببینید در دنیای اسلام، تروریسم کور به بهانه‌ی اختلافات مذهبی، چه فجایعی به راه می‌اندازد؛ ببینید با این اختلافاتی که بین ما مسلمانان به وجود آوردند، رژیم صهیونیستی غاصب چه نفس راحتی میکشد. هر وقتی کشورهای اسلامی و ملت‌های اسلامی بخواهند به هم نزدیک شوند، یک توطئه‌ای درست میکنند، یک حادثه‌ای به وجود می‌آورند. اینها باید چشم ما را باز کند، اینها باید ملت‌های مسلمان را بیدار کند، اینها باید چهره‌ی رؤسا و حاکمان بااخلاص را از حاکمان دست‌نشانده‌ی دشمنان ممتاز کند. اینجا صحنه‌ی امتحان است. امروز هر حنجره‌ای که به وحدت دنیای اسلام دعوت کند، حنجره‌ی الهی است، ناطق من الله است. هر حنجره‌ای و

زیانی که ملت‌های مسلمان را، مذاهب اسلامی را، طوایف گوناگون اسلامی را به دشمنی با یکدیگر تحریک کند و عصبیتها را علیه یکدیگر تحریک کند، ناطق من الشیطان است. «من اصغی الی ناطق فقد عبده فان کان الناطق عن الله فقد عبد الله و ان کان الناطق ینطق عن لسان ابلیس فقد عبد ابلیس». (۲) آنهایی که از زبان ابلیس حرف میزنند، خودشان و مستمعین خودشان را به طرف جهنم میبرند؛ خودشان را هم دچار هلاکت میکنند. «ألم تر الی الذین بدلوا نعمت الله کفرا و احلوا قومهم دار البوار. جهنم یصلونها و بسئس القرار»؛ (۳) «یقدم قومه یوم القیامة فأوردهم النار»، (۴) که درباره‌ی فرعون است.

کسانی که امروز دنیای اسلام را از اتحاد و یکپارچگی دور میکنند - در حالی که احتیاج به یکپارچگی، امروز بیشتر از همیشه است - اینها به نفع شیاطین کار میکنند، به نفع ابلیس‌ها کار میکنند. امروز می‌بینید دنیای غرب، دستگاه استعمار، گردانندگان کمپانی‌های نفتی و تجاری بزرگ دنیا، این کارتها و تراستها، همه دارند پول خرج میکنند، نقشه‌ریزی میکنند برای اسلام‌ستیزی. قرآن را آتش میزنند، نام مبارک پیغمبر را مورد اهانت قرار میدهند، کاریکاتور درست میکنند، کتاب مینویسند، در پایتختهای بزرگ اروپا علیه مسلمانها هیجانانگیز قومی درست میکنند - می‌بینید دیگر؛ اینها چیزهای روشن و واضحی است - اینها معنایش چیست؟ معنایش اسلام‌ستیزی است. امروز دشمنان غربی، علیه اسلام و مسلمانان، شمشیر را از رو بسته‌اند. خب، اینجا تکلیف مسلمانها چیست؟ مسلمانها باید به عناصر قدرت خودشان برگردند؛ مسلمانها باید در درون خودشان عوامل اقتدار و توانائی را روزبه‌روز افزایش دهند. یکی از مهمترین عوامل اقتدار، همین اتحاد و اتفاق است. این برای ما درس است، برای ملت‌های مسلمان درس است.

این جمعیتی که اینجا جمع شده‌اید و این مسابقاتی که راه انداخته‌اید، یک نمونه‌ای، یک نمودار کوچکی از اتحاد مسلمانها است؛ اینها را قدر بدانید. این دور هم نشستن و این انس با یکدیگر و این ایجاد تفاهم را باید قدر دانست. می‌بینید همه عاشق قرآنید، همه دلبسته‌ی قرآنید، همه دلبسته‌ی وجود مبارک خاتم الانبیائید، همه کسانی هستید که دوست دارید با قرآن زندگی کنید و دوست دارید در قیامت با قرآن محشور شوید؛ این وجه اشتراک کوچکی نیست، این وجه اشتراک بزرگی است؛ این بیشتر از همه‌ی وجوه اختلاف است.

اینها نصایح قرآنی ما است. امیدواریم ان شاء الله از قرآن درس بگیریم، از قرآن استفاده کنیم، به نصایح قرآن گوش فرا دهیم. ان شاء الله خدای متعال ملت ایران را پیروز کند؛ درجات شهدای عزیز را عالی کند؛ روح مطهر امام بزرگوار ما را با پیغمبر محشور کند و ان شاء الله روزبه‌روز امت اسلامی را متحدتر و یکپارچه‌تر و قوی‌تر قرار دهد. والسلام علیکم و رحمة الله

(۱) آل عمران: ۱۰۳

(۲) بحار الانوار، ج ۲، ص ۹۴

(۳) ابراهیم: ۲۸ و ۲۹

(۴) هود: ۹۸